

NOSTALGIC

Af I. C. Christensen

hjørne

Mange hjælpere blev mobiliseret, da de første stambøger skulle samles af løsblade og udsendes i juni 1964. Peder Hostrup stillede kantinen hos Georg Jensens Sølvsmedie, som var ledig om søndagen, til rådighed. Medlemstallet var 431, så det var vigtigt at holde igen på omkostningerne. Tilsvarende håndkraft skal man nok i vore dage til nystiftede hundeklubber og meget små rideklubber for at finde tilsvarende. På billedet ses Anna Aaby og til højre Niels Grundtvig, mens navnet på denne unge mand til venstre ikke er oplyst i fotoalbum'et.

DEN FØRSTE STAMBOG

400 numre til hingstene måtte vel være nok, i hvert fald i dette årtusinde

Ridehesteavlen i Danmark tog sin organisatoriske begyndelse i forsommeren 1962. Forældrene til den første generation af det, der gerne skulle blive til "en typefast dansk varmbloodshest til ridebrug", skulle besigtiges og skrives ind i bøgerne.

Dansk Sportsheste Avlsforbund var stiftet ved et møde i Roskilde en tirsdag eftermiddag i januar 1962, og indledende blev alle tilmeldte hopper skrevet i registret med de stamoplysninger, der var til at dokumentere. For at man i eftersommeren kunne møde på hoppekåringerne, var det en betingelse, at hesten var optaget i registret.

For de allerfleste registerhopper fulgte

derefter hoppekåring og indplacering i DH eller DS. Generelt efter at dommerne havde erklæret 1: Tilfredsstillende eksteriør og godkendt afstamning (lig med DH) eller 2: Enten godkendt afstamning eller godkendt eksteriør (lig med DS).

Ridehestene

Samme år påbegyndtes de tre stambøger, Hovedstambog, Stambog og Forregister, som startede med DSA nr. 1, hoppen Garantie. Det var en holstener, tilhørende DSAs første formand, den inkarnerede jagttrytter Erling Wulff, Hørsholm. Også nr. 2-5 var betydelige rideheste fra Wulffs jagtstald. DSA 6 var Erna Damms flotte ridehoppe fra Havegård, en ren fuld-blodshest født på Møllerup hos Kiss Carl.

Det antyder grundlaget: Meget betydelige rideheste, som ikke direkte bragte megen avlssikkerhed til avlere uden megen erfaring.

Begrænset plads

Hoppernes hovedstambog blev fastlagt til at starte ved nr. 501. Hingstene skulle star-

te ved 101. De første tocifrede tal skulle holdes i reserve til hingste, man ville sikre en særlig hædersplads, en posthum eller "forsinket" kåring kunne man sige, til de gamle hingste, som man kendte noget til, som havde afkom registreret, og som man absolut ville have med.

Det efterlod 400 numre til nye hingste, og det mente de vise fædre foreløbigt ville være nok. Det kunne i hvert fald række i dette årtusinde, og at planlægge for det næste, ville være for meget af det gode. Det var der i øvrigt meget, der allerede var, fandt mange sindige medlemmer af de gamle hesteavlsforeninger.

De første hovedstambogshopper blev sekretæren Bjørn Ohls tre betydelige tyske hopper, og den fremmeste blandt de første hingste blev fuldblodshingsten Scotsman. Han fik æren af at være DH 101. Hans far, derby-vinderen Hallo, fik DH 102. Hvis disse heste blev sat ind i rækken ved dette års kåring, ville de falde håbløst igennem. Først og fremmest ville de være alt for små.

Løsblad-system

DSAs bestyrelse ønskede hurtigst muligt at fremlægge skriftlig dokumentation, og allerede i juni 1964 var der individer nok at fylde i det første springbind. Det var mest hensigtsmæssigt med en stambog i løsbladssystem i et springbind, så der kunne udsendes nye sider straks efter hver årlig kåring "- indtil der kan sendes en rigtig, trykt stambog hvert 3. eller 4. år", som Hostrup Pedersen skrev i det første forord.

Allerede fra starten var man altså opmærksom på, at man måtte søge at undgå lange ventetider. Alligevel blev forsinkelser et tilbagevendende problem.

Anna Wodschow, der senere genoptog sit pigenavn Aaby, var stambogsfører. Stambogsudvalget, der havde det folkevalgte ansvar, bestod af dyrlæge H.V. Sønichsen, Nærum, forpagter E. Igum Larsen, Snesere, og læge Bodil Nielsen, Esbjerg.

Stambog 1 indeholdt hingste og hopper fra kåringerne 1962, 63 og 64. Stambog 2, ligeledes løsblade i springbind, omhandlede kåringer fra 1965, 66 og 67. Stambog 3: kåringer 1968, 69 og 70. Der blev udgivet et tillæg til Stambog 3, omfattende hopper fra kåringen 1970.

Stambog 4 blev den første i springbind, som blev fyldt efter kun to kåringer 1971 og 72, 10-året for det heles begyndelse.

Alligevel for dyrt

DSA havde fra 1970 tegnet kollektivt abonnement på Hippologisk Tidsskrift til alle sine medlemmer, så man løbende kunne få distribueret de informationer,